

Dennis van der Helm. FOTO LEO BLANK

'Albert heeft ons nog maar zelden nodig'

Dennis van der Helm is bij dnoDoen in Den Helder de vaste woon- en trajectbegeleider van Albert Tjoen Tak Seu.

Hij zegt het volgende over zijn cliënt: „Albert vond een echt thuis in het sociaal pension aan de Nieuwstraat zoals dat tot twee jaar geleden functioneerde.”

„Structuur in de dag, zijn natje en droogje en gezelligheid van een groep mannen onder elkaar. Hij

gedijde er snel heel goed en keek helemaal niet uit naar een plek voor zichzelf alleen.”

Eigen appartement

„Maar toen dnoDoen harder ging werken aan doorstroom en het sociaal pension overdag dicht ging, vond Albert snel een eigen appartement.”

„In eerste instantie dacht hij onze hulp niet meer nodig te hebben, al

wipte hij graag nog even binnen in het sociaal pension.”

„Dat hebben we afgebouwd, het is namelijk de bedoeling dat cliënten hun eigen leven buiten dnoDoen opbouwen.”

„Harde muziek is een van Alberts zwakke plekken. Maar dat probleem en ook andere heeft hij onder controle. Hij heeft ons zelden nodig, maar ik sta hem op moeilijke momenten bij.”

Onder Dak

Onder Dak

In de serie 'Onder Dak' vertellen ex-daklozen over hun verleden, heden en toekomst.

Aflevering 1:
Albert Tjoen Tak Seu.

Albert Tjoen Tak Seu in zijn appartement: „Ik wil met niemand ruzie.”

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

Eindelijk rust na roerig leven

Leo Blank
redactie.hc@nhd.nl

Den Helder * Hij heeft een 'kappersfobie'. Een weelderige haardos, hippe bril met gekleurde glazen, zilveren armband en ringen om bijna alle vingers geven Albert Tjoen Tak Seu de uitstraling van een popzanger op zijn retour. Zoals het een goed artiest betaamt wil hij zijn leeftijd dan ook niet onthullen: „Houd het maar op een vitale vijftigplusser, haha.”

Muziek

Hij houdt van muziek. Al zijn hele leven. „Ik speel gitaar. Nummers van Santana. Ik componeer niet zelf. Ik luisterde veel naar de radio. Maar een buurvrouw heeft geklaagd omdat de muziek te hard stond. Dat doe ik niet meer. Ik wil met niemand ruzie. Als er problemen dreigen trek ik me terug. Dat is de les uit mijn verleden.” Sinds anderhalf jaar woont Albert zelfstandig. In een leuk appartement tweehoog in de Wagenstraat. Op

steenworp afstand van het sociaal pension aan de Nieuwstraat. „Ik heb twee jaar in het pension gewoond. Daarvoor woonde ik in bij m'n zus in Nieuw Den Helder. Dat gaf moeilijkheden met de bijstandsuitkering. Waar moest ik naar toe? Het geld was op. Ik had hier en daar schulden opgebouwd. De sociale dienst stuurde me naar dnoDoen. Ik kreeg een bewindvoerder toegewezen. Die regelt nu bijna al mijn financiële zaken. Ik krijg wekelijks vijftig euro voor eten en drinken. Als ik kleding wil kopen moet ik om extra geld vragen. Ach, ik ben niet veeleisend.”

Kelner

Albert blikt terug op een roerig leven. Hij groeide op op Curaçao als vierde kind in een gezin van elf. Na de mulo volgde de kelnervak-school in Willemstad. Hij werkte in een hotel-restaurant. En ontmoette er een Chinees meisje uit Rotterdam. Overmand door hartstocht nam hij in 1974 in z'n eentje het vliegtuig naar Nederland. Maar na een paar dagen was de liefdesrelatie al over. „Ik ben half Chinees.

Haar familie accepteerde me niet.”

Zwerftocht

Er volgde een lange zwerftocht door horecaland. Die voerde hem onder meer naar Den Helder (Hotel Bellevue, Land's End, Indonesisch restaurant Sarinah), Medemblik, Duisburg en Düsseldorf. Albert keerde in 1986 terug naar zijn geboortestreek nadat zijn alleenstaande moeder was getroffen door een hersenbloeding. „Ze kon niets meer. Ik heb haar vijftien jaar verzorgd. In 2010 is ze overleden. We moesten rondkomen van 380 euro per maand. Moeilijke tijden. Maar veel keus was er niet.” Na haar dood bediende Albert in restaurant Garuda in Willemstad. „Ik heb drankjes gebracht naar prins Willem-Alexander toen hij tijdens zijn opleiding op het KIM Curaçao bezocht.”

Nederland

Vier jaar geleden maakte hij opnieuw de overstek naar Nederland. „Ik had op Curaçao niets meer te zoeken. Met m'n familie heb ik nauwelijks contact.” Het

bleek lastig om hier aan werk te komen. Als vijftiger ben je te oud en te duur, daar kwam Albert snel achter. Hij kreeg hartproblemen. Zonder structuur in zijn leven ging het snel bergafwaarts.

Schulden

Albert blikt er niet met veel trots op terug: „Ik heb moeite met instanties. Kan niet overweg met een computer. Zo belandde ik in het sociaal pension. Moeilijke tijd. Schulden, allerlei andere problemen. Ik kon niet eens mijn eigen bijdrage en zorgverzekering betalen.” Nu is hij schuldevrij. Dennis van der Helm, zijn begeleider bij dnoDoen, houdt een oogje in het zeil. Albert doet vrijwilligerswerk. Voorheen in de Oranjerie, tegenwoordig in de wijk. „Ik laat een hond uit voor iemand. Doe boodschappen voor buurtbewoners. Ruim rommel op straat op. Ik heb rust gevonden. Het is een geruststellend idee dat Dennis er is voor me. Ik speel af en toe op een van de bruggen over de Basingracht op m'n gitaar. Muziek maken, daar word ik relaxed van man...”